

Nr 216

Av herrar **Öhman** och **Norling**, i anledning av Kungl. Maj:ts framställning om anslag till ferieresor för husmödrar.

Många tungt arbetande husmödrar saknar ekonomiska möjligheter att unna sig ens ett par veckors semester varje år. Kostnaderna för resor och uppehälle på semesterorten liksom kostnaderna för en duglig husmodersvikarie är dryga, och dessa förhållanden stjälper många gånger planerna på välbehövlig vila och rekreation.

I stället för att skapa ökade möjligheter till bidragsgivning till husmödrars ferieresor föreslår Kungl. Maj:t en nedprutning av anslaget med 200 000 kronor. Den nedgång i resefrekvensen som hänvisas till i förslaget har sin förklaring i nu gällande normer för husmödrars ferieresor. I enlighet med dessa bestämmelser måste den sökande leva på en nivå, som nära nog tangerar socialvårdsfallet för att komma i åtnjutande av dessa ferieresor. Socialstyrelsen har föreslagit att normerna för beviljande av ferieresor för husmödrar ändras så att inkomstgränsen höjes från nuvarande 5 700 kronor till 8 000 kronor i beskattningsbar inkomst. En sådan höjning skulle i förhållande till 1956 kunna medföra att dubbelt så många husmödrar hade möjlighet att utnyttja reformen. Vi ansluter oss till socialstyrelsens förslag och förordar också en återgång till den ursprungliga principen om att dessa resor skall vara helt avgiftsfria.

Med hänvisning till vad ovan anförts hemställes,

att riksdagen i anslutning till punkt 20. Ferieresor för husmödrar under femte huvudtiteln måtte besluta höja inkomstgränsen från nuvarande 5 700 kronor i beskattningsbar inkomst till 8 000 kronor,

att den föreskrivna avgiften på 10 kronor som uttages av husmoder som reser till semestervistelse i enskilt hem och färdas helt eller delvis med järnväg, slopas, samt

att i anledning därav det föreslagna anslaget uppräknas till 2 530 000 kronor.

Stockholm i januari 1958

Gunnar Öhman

Anton Norling